

לנסוגה מן השטחים המוחזקים. לממשלת יש ראל אין כל תנאים כאלה. אין היא רוצה כלל להיסוג משום מקום, ואין בה הסכמה על שום תנאים. עצם קביעת תנאים, ולוא גם באופן תיאורטי בלבד, מוכרח להביא לפיצוץ הליכוד-הלאומי.

מאדך, אי אפשר היה להגיד לאו"ם כי ישראל אינה מוכנה לדבר עם שליח מטעם המזכיר הכללי. זה היה מרגיז את האירגון הבינלאומי, וגם את דעת-הקהל הנאורה בי עולם.

לדבר בלי להגיד. בפני משרד-החוץ עמדו, איפוא, שתי בעיות קשות: לקבל בברכה את גונאר יארינג, ולהיכנס עימו למשאומתן, מבלי להציג שום תנאים-שלוש. כלומר: לדבר עימו מבלי להגיד שום דבר.

לשים קץ לשליחותו של יארינג, בהקדם האפשרי, מבלי שהדבר יפרש כחבלה ישראלית בשליחות-השלום. כדי להתגבר על הבעיה הראשונה, המציא אבא אבן את הסיסמה של "משאומתן ישיר בין ישראל והערבים, ללא תנאים מוקדמים."

לפי קו זה, לא נותר ליארינג אלא להשיג מן הערבים את ההסכמה למשאומתן גלוי וישיר כזה, שרק בו תגלה ישראל את תנאיה.

אבן ידע, כמובן, כי אין שום סיכוי שהערבים יסכימו לכך. אפילו אותם הערבים המוכנים להסדר עם ישראל, רוצים להשיג זאת בדרך של מגעים סודיים, באמצעות צד שלישי, מטעמים של יוקרה, לחצים פנימיים ותעמולה, אין שום מיסטר ערבי מסוגל להיכנס עתה למשאומתן ישיר עם מדינת ישראל.

מבחינה זו, נדונה שליחותו של יארינג מראש לכשלון. **נשק סודי: הערבים.** נשארה הבעיה השנייה: איך להביא לסיום השליחות, מבלי שהדבר יתקם בישראל. במשימה זו, היה בידי משרד-החוץ הישראלי נשק סודי: הערבים.

הערבים אינם גומשים כמו הדיפלומטיה הישראלית. הם מסוככים בינם לבין עצמם, נאלצים להצדיק את מעשיהם בפני דעת-קהל פנימית משולהבת. אפילו כשהם עושים מעשה פייסני כלפי ישראל, או מתקרבים לרעיון של הסדר עימה, הם נאלצים להעמיד פנים כאילו הם לוחמים בישראל בחירוף נפש.

קל למדי לנצל חולשה זו כדי לתמרן את הערבים לתוך מצב שבו הם נאלצים לנקוט קו שלילי לגמרי. **חילוץ: לטובת מי? את ההזדמנות** * בעייה דומה היתה קיימת לפני 19 שנה, כאשר מינה האו"ם ועדת-פייס, שהיתה צריכה להביא שלום, תוך החזרת הפליטים הערביים ונסיגת ישראל מן השטחים שכבשה במלחמת תש"ח. כפי שגילה לא מבבר יהושע פלמון, מי שהיה יועץ ראש-הממשלה לעניינים ערביים נציג ישראל במשאומתן עם ועדת-הפייס, הוא קיבל הוראה מפורשת לחבל בפעולת הוועדה. הוועדה נכשלה לחלוץ ט"ן, מבלי שהדבר נראה כחבלה מצד ישראל.

כבוד גוונים את רדינג!

זה היה התנאי של ממשלת ארצות-הברית, התורמת כמאה מיליון לירות להקמת תחנת הכוח החדשה.

בבוקר-יולקוס הוציאה מכרז פנימי משרד, לה, בארץ דווקא: התחרו על ביצוע ההזמנה מיפעלי חמת, השייכים לכור ההסתדרותית; מספנות ישראל; והמיפעל תחת הנגב בע"מ, מברא-שבע, שהגיש את הצעה הזולה והמהירה ביותר.

*** **מיר ברהודין.** מנהל מתכת הנגב, התחייב לבצע עבודה זו תוך שנה ובי מחיר של מעט למעלה ממיליון דולאר. כיום יושב ברהודין במיפעלו, כשבחצר מוכנים כ-90 אחוז ממיפרטי-הקונסטרוקציה של רדינג ד. הוא עשה עבודה מצויינת.

ברור שאם יחליטו להעביר את התחנה למקום אחר, תרד לטמיון כל העבודה שביצענו משך חודשים ושעלתה מיליון דולאר, אישר המנהל באוזני כתב העולם הזה.

וזהו הסיבה האמיתית לעקשנותו של הממשלה ושל חברת הי חשמל, המסרבות להזיז את מיקויה מה של תחנת-הכוח - למרות שי מבחינה בריאותית ומבחינה בטיחותית טיורף הוא להקים את "רדינג" ד' ליד תל-אביב.

אין אפשרות להשתמש בקונסטרוקציה זו במקום אחר. רק במקום הספציפי ליד תל-אביב, אמר ברהודין, השבוע. לכן פוחדות הממשלה וחברת-החשמל פחדו מוות: לא מן ההפסד הצפוי של ארבעה מיליון יון. סכומים גדולים מזה מתבזבזים בישראל. אלא מכך שיוודע לציבור, זמן קצר-יחסית לפני הבחירות, על המחלל. משום כך מוכנות הן לסכן את בריאותו של הציבור.

ההוכחה:

הגורמים המפורקים, אשר יצטרפו למיבנה בסיסי (קונסטרוקציה), עליה תוקם תחנת רדינג ד', כפי שצולמו בברא-שבע. הקוני סטרוקציה מתאימה רק למיקום התל-אביבי.

רו לבניית רדינג ד' ליד תל-אביב, מיקום זה צויין בפירוט בין מיפרטי-המכרז - ואומנם, הכרחי היה הדבר, כי בלי מיקום, אין לקבוע את הצורה והמימדים של הקוני סטרוקציה. במיכרו זכתה החברה האמריקאית בבוקר וילקוס, אחת הגדולות והחשובות המבצעות עבודות מסוג זה. אגב, רק חברות אמריקאיות השתתפו בו:

שבוע פירסמה ועדת מומחים זרים מסקנות של חקירה מיוחדת, למענה הור" באו מחו"ל על-ידי משרד-הממשלה. מסקנתם היתה צפויה מראש: יש להקים את תחנת רדינג ד' באזור-המגורים של תל-אביב.

צפויה - כי משלחת זו, בדומה לוויכוח הפארלמנטארי שקדם לבואה, ובדומה לביקור רים וחקירות אחרות, לא היו אלא אחיות עיניים.

כי מזה יותר משנה קיימת הח" לטה להקים את "רדינג" ד' בי תל-אביב - החלטת החולכת ומוגשמת, הלכה למעשה, הרחק מן תשומת-ליבו של הציבור ושל אנשי שר, "מל"ז", הנאבקים נגד החליטה זו.

המיפעל הולך ומוקם, חתיכות-חתיכות, בי בת-הרושת שבברא-שבע; מיפעלי מתכת ה" נגב בע"מ, שם מסתיים בימים אלה ביצועה של הזמנת-ענק, ששוויה למעלה ממיליון דולאר - קרוב לארבעה מיליון לירות יש-ראליות.

*** **ה מיוצר** במיפעלי מתכת הנגב? פשוט מאוד: שלד-פלדה שיהווה את הקונסטרוקציה, כלומר, המיבנה הבסיסי של תחנת רדינג ד' שליד נחל הירקון. חברת החשמל השתיקה בקפדנות את הידיעות על כך. הציבור מקבל את הרושם שהוויכוח סביב הקמת התחנה, שתשחרר באי-חירה של תל-אביב 120 טון של רעלי לימי מה, הוא תיאורטי בהחלט.

אבל הקונסטרוקציה כבר קיימת. אפשר ל" הקים בה, תוך זמן קצר ביותר, את המיבנה הסופי. לפני כשנתיים הוציאה חברת החשמל מיכ" * דו"ח-חמוצת-הגופרית - הגורמת, בין השאר, לתופעות סרטניות.

שידורי-החדשות החלו בטלביזיה

קול ישראל! התוכנית הוכיחה כי דיון צדק: המראיון, טוביה סער, נראה הססני כאשר שוחח עם הכדורגלן-המאמן נחום סטלמן (במרכז). איכות הצילומים - שנקלטו במקלט קרוב לתחנת השידור - וצורת העריכה היו חובכניים למדי. (בתמונה משמאל: אשכול ואו תאנט).

השבוע צעדה הטלביזיה החינוכית צעד ראשון לקראת הנהגת טלביזיה כללית - כשהחלה לשרר את התוכנית "מחודש לחודש" סקורה מצולמת של אירועים וחדשות. משה דיון (מימין) התנגד בזמנו להקמת טלביזיה בארץ, טען שהוא "חושש שרמתה תהיה דומה לזו של